

საქმე # 210100119003100507
saqme #1/143-19წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

30 ივლისი, 2019 წელი

ქ. სიღნაღი

სიღნაღის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ვალერიან ბუგიანიშვილმა
მარი მირიანაშვილის მდივნობით,

პროკურორ - ი-----
ბრალდებულ- ვ-----ს

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე №033050619003

ბრალდებულ ვ-----ს მიმართ

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

პირადი ნომერი: ვ-----

დაბადების თარიღი: 14.08.1-----

განათლება: უ----- განათლების მქონე

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

რეგისტრირებული: ქ. საგარეჯო,-----

ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ. საგარეჯო,-----

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ – ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლოს წინაშე წარმოდგენილი მტკიცებულებების ერთობლიობის
განხილვისა და ანალიზის საფუძველზე, სასამართლომ გონივრულ ეჭვს
მიღმა დადგენილად მიიჩნია, რომ:

3----- ჩაიდინა სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორი პირის მიმართ.

3-----ს მიერ განხორციელებული ზემოაღნიშნული ბრალეული ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 05 ივნისს, დაახლოებით 12:30 საათზე, ქ. ს-----
-----ში მდებარე შპს „ჯ-----“ საავადმყოფოში ვ-----
სიტყვიერი შელაპარაკების გამო, ხელი გაარტყა ი----- მარცხენა
თვალის არეში, რა დროსაც ი----- განიცადა ფიზიკური
ტკივილი, ასევე ხელი დაარტყა ბ----- სხეულის სხვადასხვა
ადგილას, რა დროსაც ბ----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ესე იგი, ვ----- ჩაიდინა მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული
დანაშაულებრივი ქმედება, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტით.

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე, ბრალდებულმა - **3**-----
მთლიანად სცნო თავი დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და ითხოვა
პატიება.

სახელმწიფო ბრალმდებელმა ბრალდებულის მიმართ ითხოვა
გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანა, ხოლო ბრალდებულმა მის მიმართ
ითხოვა მსუბუქი სახის სასჯელის გამოყენება.

2019 წლის 25 ივლისს, სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში გამართულ
წინასასამართლო სხდომაზე ბრალდებისა და დაცვის მხარეები
შეთანხმდნენ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებზე
და აღნიშნული მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ
გარემოებებზე, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიდნენ, დაცვის
მხარეს ბრალდების მხარის არც ერთი და არც ბრალდების მხარის მიერ
აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები
სადავოდ არ გაუხდია, რის გამოც, ბრალდების მხარის მიერ
წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რომლებიც დასაშვებად იქნა
ცნობილი, საქმის არსებით განხილვაზე და აღნიშნული
მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები,
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
თანახმად, გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად,
როგორც პრეიუდიცია.

გარდა ზემოაღნიშნულისა, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ

გარემოებაზე, რომ გარდა ბრალდებულების აღიარებისა, სასამართლოს მიერ გაანალიზებული და შეფასებული იქნა რა მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით დასაშვებად და უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებანი, მიჩნეულ იქნა, რომ არსებობს მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება **3-----ს** მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის ფაქტი. კერძოდ, საქმის შესწავლის შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით არსებობს ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება **3-----ს** ბრალეულობა, კერძოდ:

მოწმეების ი-----, ბ-----, ი-----, ვ-----ს, ლ----- ი----- გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი, პირის ამოცნობის ოქმები, სამედიცინო ექსპერტიზის N004300319 და N004297919 დასკვნები და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და რაც საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს მიერ მიღებულ იქნა გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად ერთობლიობაში ასაბუთებენ ბრალდებულის - **3-----ს** მიმართ წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა რა სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებანი უტყუარობისა და საკმარისობის თვალსაზრისით, მიიჩნევს, რომ ზემოაღნიშნულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლივი ანალიზისა და ბრალდებულების მიერ ბრალის აღიარების საფუძველზე, მათი ურთიერთშეჯერებითა და ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა უტყუარად არის დადასტურებული ბრალდებულის მიერ მის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენა, კერძოდ, დასტურდება ფაქტი იმისა, რომ **3-----** ჩაიდინა სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორი პირის მიმართ.

სასჯელის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს, ბრალდებულის **3-----ს** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ხოლო რაც შეეხება მის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ

ბრალდებული აღიარებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს, აქვთ მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, მისი მხრიდან არ გამოვლენილა აღკვეთი ღონისძიების პირობების დარღვევის ფაქტი და დროულად ცხადდებოდა როგორც საგამოძიებო ორგანოებში, ასევე სასამართლოში. მიუხედავად აღნიშნულისა შესაბამისი და ადექვატური სასჯელის გამოუყენებლობის შემთხვევაში, **3-----ს** სრული რესოციალიზაციისა და მისი შემდგომი დანაშაულებრივი ქმედების აღკვეთის მიზნით, საჭიროა საპირწონე და შესატყვისი სასჯელის გამოყენება.

ამასთან, მხედველობაშია მისაღები **3-----ს** ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, რომელიც მიმართული იყო იმდაგვარი სიკეთის ხელყოფისაკენ - ჯანმრთელობის წინააღმდეგ, რომლის შედეგადაც მიყენებული მატერიალური ზიანის აღმოფხვრის მიუხედავად, განცდილი ფსიქოლოგიური სტრესის შედეგად, მიყენებული ზიანის სრულყოფილი აღმოფხვრა დაკავშირებულია ხანგრძლივ პერიოდთან.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ **3-----ს** მიმართ სასჯელის მიზნების მიღწევას, კერძოდ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას, სამართლიანობის აღდგენასა და ბრალდებულის შემდგომ რესოციალიზაციას, უზრუნველყოფს მისთვის სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში.

სარეზიუმეო ნაწილი:

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 209-213-ე, 215-216-ე, 255-ე, 258-260, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და

და ა ა დ გ ი ნ ა :

1. **3-----ს** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ოდენობით.

2. გაუქმდეს **3-----ს** მიმართ სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 28 ივნისის განჩინებით შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის

აღსრულება და კონტროლი დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულების საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

4. საცხოვრებელი ადგილის შეცვლის შემთხვევაში მსჯავრდებულმა **3-----** დაუყოვნებლივ აცნობოს აღნიშნულის თაობაზე პრობაციის ბიუროს.

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მისამართი – ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი №7ა), სიღნაღის რაიონული სასამართლოს (მისამართი – ქ. სიღნაღი, ც. დადიანის ქუჩა №15) მეშვეობით.

მოსამართლე:
ბუგიანიშვილი

ვალერიან